

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U BANJALUCI
Broj: 11 0 U 034786 23 U
Dana, 08.09.2023. godine

Udruženje "Resursni Aarhus centar u BiH"

Broj protokola 02-336/23

Datum 11. 9. 2023

Udruženje „Resursni Aarhus centar u BiH“

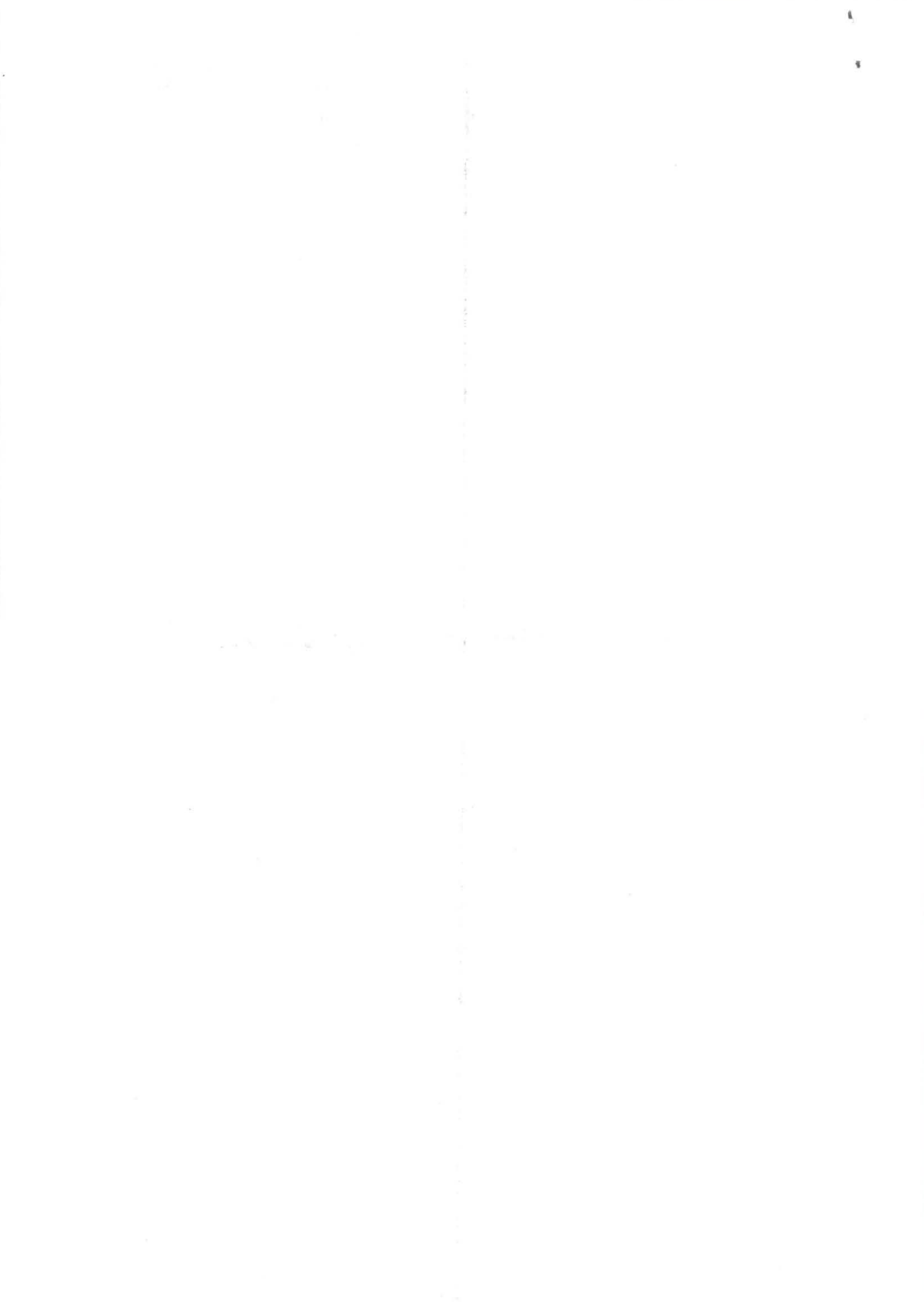
Behdžeta Mutevelića broj 39

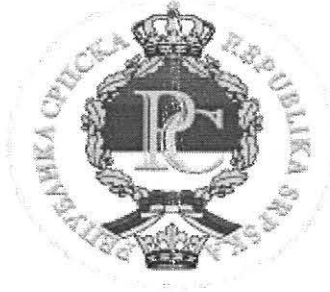
Sarajevo

U prilogu ovog dopisa, dostavljamo vam odgovor tuženog Ministarstva za prostorno uređenje, građevinarstvo i ekologiju Republike Srpske, Banjaluka na vašu tužbu od 09.08.2023. godine, u gore navedenom predmetu suda.

Sudija
Aleksandra Ždral

РЕПУБЛИКА СРПСКА
МИНИСТАРСТВО ЗА ПРОСТОРНО УРЕЂЕЊЕ,
ГРАЂЕВИНАРСТВО И ЕКОЛОГИЈУ

Трг Републике Српске 1, Бања Лука, тел: 051/339 592 факс: 051/ 339 653 E-mail:kabinetministra@mgr.vladars.net
www.vladars.net

Број: 15.04-96-130/22

Датум: 05.09.2023. године

ОКРУЖНИ СУД У БАЊОЈ ЛУЦИ
Улица Краља Петра I Карађорђевића 12,
78000 Бања Лука

На број: 11 0 У 0034786 23 У

Тужилац: „Ресурсни Аархус центар у БИХ“ Сарајево, Ул.Бехџета Мутевелића бр.39, 71000
Сарајево, заступано по директорици Емини Вељовић

Тужени: Влада Републике Српске, Министарство за просторно уређење,
грађевинарство и екологију, Трг Републике Српске 1, 78 000 Бања Лука

Заинтересовано лице; Хидроелектране Бистрица“ д.о.о.Фоча, Ул.Немањина 19, заступано по
директору Дејану Павловићу

Управни акт; Рјешење Министарства за просторно уређење, грађевинарство и
екологију, број 15.04-96-130/22 од 27.09.2022. године

Предмет: **Одговор на тужбу, број 02-297/23 од 07.08.2023. године, доставља се.**

Вашиим актом, број горњи, од 23.08.2023. године, доставили сте овом органу на
одговор тужбу, број 02-297/23 од 07.08.2023. године, која је у Суд за примљена дана
09.08.2023. године.

Обавјештавамо вас да смо размотрили све наводе предметне тужбу, те утврдили
да је тужба изјављена од стране неовлашћеног лица по истеку законског рока за
достављање тужбе Суду. Наиме, из списка предмета произилази да тужилац није учествовао
као странка, односно као заинтересована јавност, у управном поступку за издавање
еколошке дозволе која је постала правоснажна у октобру 2022. године.

Одредбом члана 42. Закона о општем управном поступку је прописано да орган у
току цијелог поступка по службеној дужности пази да ли лице које се појављује као странка
може бити странка у поступку и да ли странку заступа њезин законски заступник или
овлаштени представник.

Чланом 127. истог Закона прописано је да ако се у поступку појави лице које до
тада није учествовало као странка, службено лице ће испитати његово право да буде странка
и о томе ће донијети закључак.

Сходно наведеном, тужени истиче да из доказа који се налазе у спису предмета произилази да тужилац у току управног поступка није поднио захтјев за утврђивање, односно за испитивање статуса странке, у смисли одредбе члана 39. и чл. 127. Закона о општем управном поступку. Надаље, тужилац је навео погрешан правни основ за подношење тужбе, односно одредбе Закона о управним споровима Федерације БиХ, док је у Републици Српској на снази Закон о управним споровима („Службени гласник Републике Српске“, бр.109/05 и 63/11).

Тачно је да је тужилац затражио приступ информацијама путем достављања захтјева, број 02-183/ од дана 17.04.2023.године, након чега је тужени доставио тужиоцу одговор путем дописа, број 15.01-053-259/23 од 10.07.2023.године. Наведена чињеница не даје тужиоцу статус лица овлашћеног за подношење тужбе у управном спору на начин како то погрешно тумачи тужилац. Тужени такође истиче да у току управног поступка за издавање еколошке дозволе није било примједби, коментара и сугестија од стране тужиоца, што значи да је нетачан и недоказан тужбени навод да тужени у побијаном рјешењу није дао одговор на примједбе јавности. Тужени Суду указује да је благовремено обавјестио заинтересовану јавност о току предметног управног поступка, а докази се налазе у спису предмета.

Опреза ради, све остале тужбене наводе тужени цијени као потпуно неосноване, паушалне и недоказане, а докази о томе се налазе у спису предмета из којег се може утврдити да је тужени спровео предметни поступак на правилан и законит начин.

Сходно напријед изложеном, тужени предлаже да уважени суд поступи у складу са одредбом члана 22. став 1. тачка 1) Закона о управним споровима, односно да одбаци тужбу из разлога што је тужба поднесена од стране неовлашћеног лица. Тужени такође напомиње да су идентичан правни став у вези учешћа јавности у управним поступцима за издавање еколошких дозвола заузели надлежни окружни судови (Пресуда Окружног суда у Приједору, број 16 0 У 001320 21 У од 24.05.2022. године, Пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 У 029665 21 У од 20.07.2022. године и Пресуда Окружног суда у Приједору, број 16 0 У 001877 23 У од 13.03.2023. године).

Поред тога што је тужба достављена Суду од стране неовлашћеног лица, она је и неблагоприятна, темељем чега тужени предлаже да Суд донесе рјешење којим се тужба одбацује у складу са одредбом члана 22. став 1. тачка 1. Закона о управним споровима („Службени гласник Републике Српске“, бр.109/05 и 63/11).

Тужени предлаже да Суд из истог разлога одбије приједлог за одлагање извршења побијаног рјешења.

Везано за навод тужбеног захтјева који се односи на поништавање рјешења којим је одобрена Студија утицаја на животну средину од 08.08.2022.године, тужени изјављује да се ради о пресуђеној ствари која не може бити предмет поновног судског одлучивања (Пресуда Окружног суда у Бањој Луци, број 11 0 У 032758 22 У од 05.06.2023.године).

Прилог;
Спис предмета број 15.04-96-130/22

Достављено:

1. Наслову
2. Евиденцији
3. а/а

Broj: 02-364/23

Sarajevo, dana 29.9.2023.

HITNO!

- Okružni sud Banja Luka -

Kralja Petra I Karađorđevića br. 12
78 000 Banja Luka

Tužitelj: Udruženje “Resursni Aarhus centar u BiH,” (u nastavku teksta ove tužbe još i Udruženje) adresa sjedišta: Behdžeta Mutevelića br. 39, 71000 Sarajevo, zastupano po punomoćniku, izvršnoj direktorici Udruženja Emina Veljović

Tuženi: Ministarstvo za prostorno uređenje, građevinarstvo i ekologiju, adresa: Trg Republike Srpske br. 1, 78000 Banja Luka

Zainteresovano lice: Hidroelektrane “Bistrica” d.o.o. Foča, adresa: Nemanjina 19, 73301 Foča, zastupano od strane odgovornog lica, direktora Deana Pavlovića

Pobijani akti: Rješenje br. 15.04-96-130/22 od 27.09.2022.

Broj predmeta: 11 0 U 034786 23 U

Na osnovu Zakona o upravnim sporovima Republike Srpske (“Sl. glasnik RS,” br. 109/05, 63/11) i na osnovu informacije Suda, gore navedeni broj, od 08.09.2023., podnosimo sljedeći:

**ODGOVOR
na Odgovor na tužbu**

radi pobijanja navoda iz Odgovora na Odgovor na tužbu br. 15.04-96-130/22 od 05.09.2023. Ministarstva za prostorno uređenje, građevinarstvo i ekologiju RS-a, odnosno tuženog, sa prijedlogom da Sud u cijelosti uvaži tužbene zahtjev tužioca iz Tužbe br. 02-297/23 od 7.8.2023., uzimajući u obzir i navode iz ovog Odgovora na Odgovor na tužbu.

O b r a z l o ž e n j e

Tuženi, na strani 1. svog podneska od 05.09.2023., gore navedeni broj, navodi da tužilac ...“nije učestvovao kao stranka, odnosno kao zainteresovana javnost u upravnom postupku za izdavanje ekološke dozvole...” Tužilac, ovim putem ponovo ističe da je došao do Pobijanog akta, gore navedeni broj, nakon što je putem Zahtjeva za pristup informacijama br. 02-183/23 od 17.4.2023.,

kao odgovor dobio dopis, „Informacija, dostavlja se“ br. 15.1-053-259/23 od 10.07.2023. unutar kojeg je tuženi naveo, između ostalog, da Pobijani akt, gore navedeni broj, može pribaviti na “službenoj internet stranici ovog Ministarstva“. Tuženi je bio dužan obavijesiti tužioca o nastavku postupka, tim prije, jer je tužilac, učestvovao u upravnim postupcima koji su prethodili izdavanju Pobijanog rješenja, gore navedeni broj, pri tome je, ponavljamo, tužilac također u istom vremenskom periodu utužio rješenja kojim se odobravaju Studije uticaja na životnu sredinu za sva tri projekata na rijeci Bistrici, uključujući Rješenje o odobravanju Studije uticaja na životnu sredinu za izgradnju HE “Bistrica B-3” br. 15.04-96-36/22 od 8.8.2022.

Ovim putem, ponovo ističemo da u smislu odredbi Aarhuske konvencije čl. 2. stav (5):

„Javnost koje se predmet tiče“ označava javnost koja je pod utjecajem ili će vjerovatno biti pod utjecajem, ili ima interesa u, odlučivanju po pitanju okoliša; u svrhu ove definicije, **nevladine organizacije koje promoviraju zaštitu okoliša** i ispunjavanje eventualnih zahtjeva po nacionalnom zakonu smatrati će se da imaju interes.“

Drugim riječima, ovom konvencijom je ustanovljeno ko je javnost koje se predmet tiče, i na osnovu koje se stiče aktivna legitimacija bez posebnog odobrenja od institucija država, potpisnica ove konvencije. Jer da se dostavlja poseban zahtjev za učešće za svako okolišno pitanje, za svaki sporni okolišni predmet, zaštita okoliša od strane nevladinih udruženja ne bi bila moguća iz očiglednih razloga. Nadalje, prema odredbama čl. 9. stav (2) Aarhuske konvencije, tužilac ima **aktivnu legitimaciju** za podnošenje predmetne tužbe, pri čemu isti, shodno članu 2. stav (5) Aarhuske konvencije, ima i pravni interes za pokretanje predmetnog spora. Prema tome, tužilac ponovo ističe, da je ovaj Sud dužan cijeliti navode tužioca i sa aspekta primjene, između ostalog, Aarhuske konvencije.

Dalje, na str.2. tuženi navodi da je “tužilac naveo pogrešan pravni osnov za podnošenje tužbe, odnosno odredbe Zakona o upravnim sporovima Federacije BiH, dok je u Republici Srpskoj na snazi Zakon o upravnim sporovima...” Ovaj navod nije istinit. Uvidom u tužbu br. 02-297/23 od 7.8.2023. jasno je da se tužilac pozvao na čl. 2. Zakona o upravnim sporovima Republike Srpske (“Sl. glasnik RS,” br. 109/05, 63/11).

DOKAZ:

-Tužba br. 02-297/23 od 7.8.2023.

U odnosu na navode tuženog da “identičan pravni stav u vezi učešća javnosti u upravnim postupcima za izdavanje ekoloških dozvola zauzeli nadležni okružni sudovi (Presuda Okružnog suda u Prijedoru, broj 16 0 U 001320 21 U od 24.5.2022., Presuda Okružnog suda u Banja Luci broj 11 0 U 029665 21 U od 20.07.2022. godine i Presuda Okružnog suda u Prijedoru, broj 16 0 U 001877 23 U od 13.3.2023.)“, ističemo da tuženi nije dostavio primjerke tužiocu ovih presuda, za konkretno ovaj predmet, kako bi se tužilac mogao očitovati u smislu ZUS RS. Tuženi je dostavio primjerke ovih presuda tužiocu u drugom predmetu, koji se također nalazi ispred ovog suda. Međutim, s obzirom da je tužilac usmjeren na zaštitu okoliša, neće potencirati nužnost dostavljanja tih presuda, odvojeno u smislu ZUS RS, i za ovaj predmet, kako bi se na iste očitovao, jer iste već posjede, te neće insistirati na dostavi istih i u sklopu ovog predmeta, kako bi se umanjio utrošak papira. Ali, ovom prilikom ističe sljedeće: gore navedeni sudovi u sklopu navedenih presuda, prilikom donošenja svojih presuda, nisu iste donijeli, razmatrajući i odredbe Aarhuske konvencije a na koju se tužilac ovdje jasno poziva, kao i u svom tužbenim zahtjevu. Dalje, tužilac, odnosno Udruženje “Resursni Aarhus centar u BiH“

ima svojstvo pravnog lica, te je dokaz o tome već dostavio, a prema odredbama Aarhuske konvencije, kako je ranije i navedeno, ima se smatrati *zainteresovanom javnosti koju se predmet tiče bez posebnog dopuštenja* od institucija države BiH, institucija Federacije BiH, institucija entiteta RS, kantona FBiH i svih općina odnosno opština u BiH, u okolišnim slučajevima. Bitno je istaći da je pravni sistem BiH trenutno u tranziciji, ali i dalje mu okosnicu predstavlja kontinentalni (civilni ili rimski) pravni sistem sa određenim primjesama anglosaksonskog pravnog sistema (eng. *Common Law*). U Common Law pravnom sistemu, sudovi su, primjera radi, sudovi u SAD-u, **dužni** uvažavati presude viših suda ili sudova istog ranga tokom odlučivanja **u istoj ili sličnoj** predmetnoj stvari (lat. *stare decisis*), a naročito kada se radi o **obavezujućem presedanu** (lat. *ratio decidendi*). U BiH takav pravni sistem presedana, za sada, **još nije** uspostavljen. Ali sudovi u BiH, poput ovog, mogu cijeniti nalaze drugih sudova iz drugih presuda, te ovaj Sud svakako pozivamo da cijeni nalaze u Presudi 11 0 U 031164 22 U od 18.4.2023. Okružnog suda u Banja Luci, tokom donošenja svoje presude. Naime, u tom predmetu način određivanja ekološko prihvatljivog protoka, te način uključivanja odnosno neuključivanja javnosti koju se predmet tiče, od strane tuženog, je identična, a što je suština i našeg tužbenog zahtjeva i u ovoj predmetnoj stvari. Dok presude na koje se tuženi pozvao nemaju baš činjenične ni pravne okolnosti slične odnosno iste ovom predmetu u smislu Common Law. Ovaj Sud je u predmetu 11 0 U 031164 22 U od 18.4.2023., donio Presudu, isti navedeni broj, a u kojoj je, između ostalog, po pitanju obnovljene ekološke dozvole, naročito istakao problematičnost kada se koriste podaci o određenim aspektima i mjerama propisanim ekološkom dozvolom, a koje nisu revidirane u obnovljenoj ekološkoj dozvoli. Drugim riječima, Sud je u konkretno toj presudi potvrdio nužnosti postojanja tačnih podataka i da je *“prilikom procjene nužno pribaviti ažurne podatke.”* A o postojanju, odnosno nepostojanju ažurnih podataka ukazuje zainteresovana javnosti, na početku postupka, tj. **tokom ishodovanja inicijalne** ekološke dozvole, a zatim **i u postupku** obnavljanja ekološke dozvole. Te je nužno uključiti zainteresovanu javnosti i u tim procesima, na što ne ukazuje Sud spornim u Presudi 11 0 U 031164 22 U od 18.4.2023. Štaviše, u navedenoj Presudi Sud sa pravom nalazi da je tuženi i u tom predmetu postupio *“neprofesionalno u odnosu na zaštitu rijeka u BiH.”* Ali važno je istaći da u odnosu na predmet br. 11 0 U 031164 22 U, u ovom predmetu se **ne radi** o obnovljenoj ekološkoj dozvoli već se radi o **tek izdatoj ekološkoj dozvoli** i o uključivanju zainteresovane javnosti. Međutim, navedena Presuda je relevantna sa aspekta isticanja suda o nužnosti korištenja i pribavljanja ažurnih podataka, a što je isto jedan od ključnih argumenata u tužbenom zahtjevu ovog predmeta. Bitno je istaći i da presude, gore navedeni brojevi, na koje se tuženi pozvao se tiču postupaka izdavanja **obnovljenih** ekoloških dozvola.

DOKAZ:

- Presuda 11 0 U 031164 22 U od 18.4.2023. Okružnog suda u Banja Luci.

Tužilac još jednom naglašava da ostaje pri svim svojim tužbenim navodima iz Tužbe br. 02-297/23 od 7.8.2023., te traži od ovog Suda da pored istih, **cijeni i navode i dokaze tužioca** iznesenih unutar ovog podneska.

P r i l o g:

- Presuda 11 0 U 031164 22 U od 18.4.2023. Okružnog suda u Banja Luci.

Izvršna direktorica Udruženja “Resursni Aarhus centar u BiH:”

Emina Veljović, M.A.

